

Gīveno kāp šveds

Trauko i muokīkla. Išejau i kieli –
Ē per pēina punkta sotinko draugieli.
„Einau, Aduomieli, aitvarus paleistē
Ēr i tieva pēivas „vuokīti“ pažaistē.“

Mūsa būrie Aduomelē trūka.
Gers ons vāks: nekeikas, da nerūka.
Tuoks ēr aš bovau, ka nomus tievs veiziejē,
Kol pri šūdgrībiū i Airējē neišplostiejē.

Adomielis vuožuo: „Kon sakīs mamītē?“
Ar apsēmuok tēp dēina praganītē?
Je muokīklas slēnkstē nepaslinksio mintē,
Rēks, kāp tievou, šūdgrībius augintē.“

No, kāp nuori! Pagada nesvaiduos –
Ont pēivelēs jau saulelē raituos.
Eisio so draugelēs aitvarus paleistē
Ē so sava chiebro „vuokīti“ pažaistē.

Ka tievelē grīš iš Airējēs so „merso“,
I kabina siesious, vaira nosētverso.
Vo ka paugsio – teisēs išlaikīsio
Ē po Skouda gatvēs palakstīsio.

Gīveno kāp šveds! Dēinelēs būtom ramēs,
Tik babūnē kriuoķ ē orbēn kramē:
„Je muokīklas slēnkstē nepaslinksio mintē,
Rēks tau, anūkieli, šūdgrībius augintē.“